

LOIS CANVIA D'ANAGRAMA COMERCIAL

Adéu, Renau, adéu

Aquests dies la marca valenciana de roba vaquera Lois ha llançat al gran mercat el seu nou anagrama. Arrere queden el bou de Renau i tota la polèmica que despertà.

J. Castelló

«Lo que moda es Lois». Amb aquesta consigna, extreta d'algun diccionari d'Umbral, la marca de roba vaquera Lois es presentava a la Fira Ibermoda de Madrid que es va celebrar del 25 al 28 de setembre passat. A més del xeli, Lois incorporava una novetat a la seua imatge: un triangle invertit que, d'ací endavant, substituirà l'antic anagrama, és a dir, el dibuix que la casa copià —o calcà— de Josep Renau, sense més problemes.

Des de 1968, com ja denunciava aquesta revista al febrer de l'any passat, la marca Lois havia arribat a la seua clientela amb una imatge «vaquera» que els dissenyadors de la casa havien extret olímpicament del dibuix amb què, el 1935, Josep Renau havia

Josep Renau.

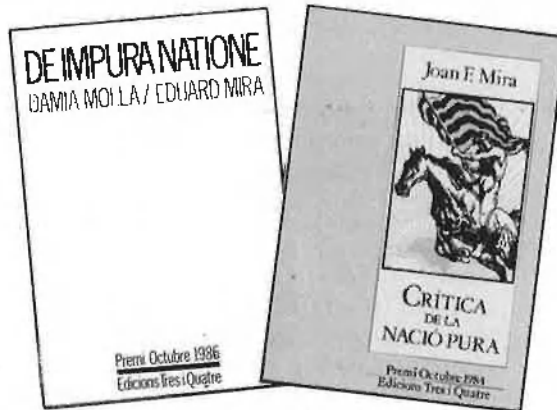
guanyat el concurs de cartells per a la correguda de bous de l'Associació de la Premsa a Madrid. A l'hora de buscar la marca, repetit incansablement en milers d'adhesius i cartells de marca, fins i tot en les pancartes dels treballadors en plena reivindicació laboral, el bouet de Renau es va fer del tot familiar entre consumidors de pantalons texans. Quasi tot el món.

Quan l'artista va tornar a València a finals dels setanta, va exigir als amics que dirigien la Fundació Renau que aclarissen el tema, més enllà de gratificacions o compensacions. Al seu parer, com a mínim, calia reconèixer l'autoria del disseny. Els estira-i-amolla amb els fabricants, ja desaparegut Renau, van fer que la cosa comencés a anar més lluny. Des de la Fundació que duu el seu nom s'ha aconseguit un document amb la firma de creadors d'arreu d'Europa que ratifica la identitat quasi total de les dues figures, un extrem denegat una vegada i una altra pels propietaris de Sáez Merino, que atribuïen el «parentesc» a la «casualitat».

Un retard en l'aprovació de la Llei de la Propietat Intel·lectual, que es preveu ben rigorosa en punts sem-

ELS DOS ÚLTIMS PREMIS «JOAN FUSTER»

Damià Mollà/Eduard Mira
«De impura natione»
Premi
«Joan Fuster», 1986
Col·lecció «la Unitat»,
núm. 116

Joan F. Mira
«Crítica de la nació pura»
Premi
«Joan Fuster», 1984
Col·lecció «la Unitat»,
núm. 90

La qüestió nacional a debat

EDITORIAL TRES I QUATRE - València